

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 254.341 van 25 augustus 2022  
in de zaak A. 235.196/VII-41.394**

In zake :        Mohammad Naim HASSANI  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Laura Lundhal  
                      kantoor houdend te 2060 Antwerpen  
                      Rotterdamstraat 53  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

                      de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door  
                      de minister van Justitie  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaten Stefaan Verbouwe en Rutger Robijns  
                      kantoor houdend te 1150 Brussel  
                      Tervurenlaan 270  
                      bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                Het beroep, ingesteld op 10 december 2021, strekt tot de  
nietigverklaring van de beslissing van de Federale Overheidsdienst Justitie, dienst  
Voogdij, van 15 oktober 2021 waarbij wordt beslist verzoeker te beschouwen als  
ouder dan 18 jaar en dat verzoeker geen voogd zal krijgen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag  
opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van  
23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling  
bestuursrechtspraak van de Raad van State’.

Overeenkomstig artikel 26, § 2, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’, heeft de voorzitter van de VIIe kamer bij beschikking van 9 mei 2022 aan de partijen voorgesteld dat de zaak niet op een openbare terechtzitting wordt behandeld, tenzij één van de partijen hierom verzoekt.

Geen van de partijen heeft om een terechtzitting gevraagd.

Overeenkomstig bovenvermelde beschikking, werd het debat gesloten en werd de zaak in beraad genomen op 23 juni 2022.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Verzoeker komt België binnen en hij dient op 8 september 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Volgens de fiche “Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling” verklaart verzoeker alsdan van Afghaanse nationaliteit te zijn en geboren te zijn op 31 januari 2004. Verzoeker wordt onder de hoede geplaatst door de dienst Voogdij doch de dienst Vreemdelingenzaken uit twijfels over de leeftijd van betrokkene.

In het Universitair Ziekenhuis Sint-Rafaël te Leuven ondergaat verzoeker op 12 oktober 2021 een medisch onderzoek om na te gaan of hij al dan niet de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt. De arts besluit dat verzoeker ouder is dan 18 jaar.

Op 15 oktober 2021 beslist de dienst Voogdij verzoeker te beschouwen als ouder dan 18 jaar en dat verzoeker geen voogd zal krijgen. Dit is de bestreden beslissing.

#### *IV. Exceptie van niet-ontvankelijkheid – gebrek aan actueel belang bij het beroep*

4. De verwerende partij werpt in de memorie van antwoord, weliswaar bij de bespreking van het enige middel, de niet-ontvankelijkheid van het beroep op omdat verzoeker inmiddels ook volgens de in fiche “Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling” opgegeven geboortedatum van 31 januari 2004 de leeftijd van 18 jaar zou hebben bereikt. Zij merkt op dat dit ook het geval zal zijn indien rekening wordt gehouden met de in het verzoekschrift tot nietigverklaring vermelde geboortedatum van 31 maart 2004.

In het auditorsverslag wordt op grond van de voormelde gegevens eveneens tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep besloten omwille van een gebrek aan actueel belang.

5. Een nietigverklaring is een bijzondere vorm van rechtsherstel die erin bestaat de bestreden rechtshandeling retroactief uit het rechtsverkeer te doen verdwijnen, wat de overheid er in bepaalde gevallen toe moet, minstens kan, aanzetten om een nieuwe beslissing te nemen.

6. Gelet op artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, kan het beroep tot nietigverklaring bedoeld bij artikel 14 van deze wet, voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State worden gebracht “door elke partij welke doet blijken van een benadeling of van een belang”. Die vereiste is erop gericht de rechtszekerheid te dienen en een goede rechtsbedeling te verzekeren (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors).

Een verzoeker beschikt over dit rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: vooreerst dient hij door de bestreden

administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden; voorts moet de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling hem een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook (RvS (A.V.) 15 januari 2019, nr. 243.406, Van Dooren).

Het belang moet niet alleen bestaan bij het instellen van het beroep maar moet voortduren tot aan de sluiting van het debat (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors).

Het staat aan de Raad van State te oordelen of de verzoekende partij die een zaak voor de Raad brengt, doet blijken van een belang bij haar beroep. De Raad van State dient er over te waken dat het belangvereiste niet op een buitensporig restrictieve of formalistische wijze wordt toegepast (GwH 30 september 2010, nr. 109/2010, punt 4.3; EHRM 17 juli 2018, Vermeulen t. België, punten 42 e.v.).

7. Om als toereikend te worden beschouwd, moet het belang onder meer rechtstreeks zijn en verzoeker een voordeel verschaffen dat voldoende direct verband houdt met de finaliteit van een nietigverklaring, namelijk het doen verdwijnen van de bestreden rechtshandeling uit de rechtsorde.

Onvoldoende om een nietigverklaring van de bestreden beslissing te kunnen verkrijgen, is dan ook het belang van een verzoeker dat in de loop van de annulatieprocedure is geëvolueerd naar nog uitsluitend een belang bij het onwettig horen verklaren van die beslissing om de toekenning van een schadevergoeding – door de rechtbanken van de rechterlijke orde, die daartoe zelf de eventuele fout van de overheid kunnen vaststellen – te vergemakkelijken.

Dit kan van aard zijn bezwaren op te roepen in het geval waarin de omstandigheden waaruit het verlies van het belang van de verzoekende partij voortvloeit haar niet kunnen worden aangerekend, en verzoeker om die reden de gevorderde nietigverklaring afgewezen ziet worden én geen onderzoek geniet van

de middelen die zij aanvoerde (RvS (A.V.) 22 maart 2019, nr. 244.015, Moors).

8. Volgens artikel 5 van Titel XIII, Hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de programmawet (I) van 24 december 2002, is de voogdijregeling over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen van toepassing op elke persoon “van minder dan achttien jaar oud”. Het niet bereikt hebben van de leeftijd van 18 jaar is bijgevolg beslissend om onder de toepassing van de wetgeving op de voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen te vallen en om dus onder de hoede van de dienst Voogdij of van een voogd te worden geplaatst. Na een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing zal de dienst Voogdij enkel kunnen vaststellen dat verzoeker ook op basis van de door hemzelf verstrekte gegevens de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt, dit evenzeer indien rekening wordt gehouden met de in het verzoekschrift tot nietigverklaring opgegeven geboortedatum van 31 maart 2004 als met de aanvankelijk genoteerde geboortedatum van 31 januari 2004.

De vernietiging van de bestreden rechtshandeling verschaft verzoeker te dezen geen bijkomend direct en persoonlijk voordeel, hoe miniem ook. Er blijkt ook niet dat verzoeker tot op het ogenblik van het sluiten van het debat een vordering tot schadevergoeding tot herstel heeft ingediend overeenkomstig artikel 11*bis* van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Verzoeker heeft geen gebruik gemaakt van de mogelijkheid om dienaangaande standpunt in te nemen na ontvangst van het auditoraatsverslag en hij ontkracht derhalve niet de voorgaande vaststellingen noch de conclusie uit het auditoraatsverslag.

Aangezien verzoekers gebeurlijk belang bij het voortzetten van de procedure niet is te onderscheiden van het belang bij het onwettig horen verklaren van de bestreden beslissing om de toekenning van een schadevergoeding – door de rechtbanken van de rechterlijke orde, die daartoe zelf de eventuele fout van de overheid kunnen vaststellen – te vergemakkelijken, beschikt verzoeker niet

langer over het vereiste belang om de voortzetting van de vernietigingsprocedure bij de Raad van State te benaarstigen.

9. Het beroep tot nietigverklaring is niet-ontvankelijk.

## **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt het beroep.**

**2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 140 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftientwintig augustus tweeduizend tweeëntwintig, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

|                 |                 |
|-----------------|-----------------|
| Carlo Adams,    | kamervoorzitter |
| bijgestaan door |                 |
| Bart Tettelin,  | griffier.       |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bart Tettelin**

**Carlo Adams**